

Tulla kovaksi, pysyä pehmeänä

Ismo Jokiaho: The Man Whose Head Expanded

Ismo Jokiaho ei hae aiheitaan kaukaa, vaan keskittyy miehenä olemisen muotoihin ja haasteisiin paria valikoitua tekniikkaa käyttäen, itsereflektioivalla herkkyydellä ja lempeällä ironialla. Konseptin selkeys miellyttää, jälki on hyvää. Ymmärrettävyys ja yksinkertaisuus eivät ole puutteita. Musteella akvarellityyliin loihditut, pehmeästi hiipien leviävät ”Meditaatiot” ja ”Väri ja valo” -sarjan sinipunavihreinä leimuavat päänsisäiset revontulet edustanevat miehen animaa – kontrastissa maalausten selvärajaisiin figuureihin, joiden kasvottomat hahmot sukeltavat udusta kuin 40-luvun noir-dekkareissa.

(Karla Löfgren – julkaisematon kritiikki)